

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/44/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4623010072
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4623010072.6

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 24.04.2024 sp. zn. TO-3T/24/2023, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 05.08.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného poriadku z r
u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vracia súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Nitra (ďalej len „súd I. stupňa“) horeuvedeným rozsudkom uznal obžalovaného A. B. vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa XX.XX.XXXX približne o XX.XX hod. v meste C., na ulici D. E. naproti vstupu do stavebnín F., fyzicky napadol poškodeného A. E., v tom čase sediaceho vo vozidle G. H., evidenčné číslo: C. tak, že po tom, čo nastúpil do vozidla, poškodeného udrel opakovane päšťou do oblasti tváre, v dôsledku čoho sa poškodený začal brániť a tieto údery mu opätovoľoval, následne obaja vystúpili z vozidla, kde počas zápasu a keď spoločne spadli na zem, obvinený poškodeného viackrát udrel päšťou do oblasti tváre, prevalil poškodeného tvárou k zemi, chytil ho za krk a oboma rukami začal poškodeného škrtiť odzadu takým spôsobom, že mu svoje predlaktia ovinul okolo krku a povedal mu, že dnes tu zdochne, následne sa poškodenému podarilo vstať zo zeme, kde ho obžalovaný znova udrel päšťou do tváre, čím poškodenému A. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX, spôsobil zranenie pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre s odreninami kože v oblasti koreňa nosa, hornej pery úst, tržne zmliaždenú ranku sliznice hornej pery úst, pomliaždenie mäkkých tkanív krku, pomliaždenie mäkkých tkanív s odreninami kože v oblasti oboch lakt'ov viac vľavo, pomliaždenie mäkkých tkanív driekovej oblasti vpravo s odreninami kože, pomliaždenie mäkkých tkanív oboch kolien s odreninami kože, ktoré si vyžaduje liečenie a práceneschopnosť v trvaní 1-2 týždne, počas ktorej doby bol poškodený obmedzený v bežnom spôsobe života.

Za to mu súd I. stupňa uložil podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 57 ods. 1 Tr. zák. úhrnný peňažný trest vo výmere 1 000,- (tisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. vyslovil, že zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil uje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd I. stupňa obžalovanému uložil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenej J. D., D. C., so sídlom K. A. L. M. XXXX/XX, XXX XX C., IČO: XX XXX XXX v sume 400,40 eur (štyristo eur a štyridsať centov).

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného A. E., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom I. XX odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom určenej lehote podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu v časti výrokov o vine, treste, náhrade škody ako aj konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie rozsiahlo zdôvodnil prostredníctvom obhajcu B. G. N., A. tým, že skutkovo bolo nesprávne vyhodnotené konanie medzi obžalovaným a poškodeným, pretože ho bolo potrebné rozdeliť na dve časti, jednak v motorovom vozidle a jednak pred ním. Zásadne poprel, že by bol iniciátorom vzniku fyzického konfliktu. Poprel zhodnosť skutku uvedeného v uznesení o vznesení obvinenia a v obžalobe s tým, že poškodený evidentne klame pri opise skutku. Rozsudok označil za nezákonný a protiústavný, preto mal byť oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. Niet očitého svedka, ktorý by vypovedal o tom, ako došlo k začatiu útoku. Okrem výpovede poškodeného, verzia o tom, že mal konať ako prvý, neexistuje. Výpovede poškodeného spochybnil z pohľadu presvedčivosti i vierohodnosti. Podľa jeho názoru v druhej časti skutkového deja sám poškodený prešiel do útoku. Vytýkal súdu I. stupňa, že sa nevysporiadal s povahou jeho zranení a intenzitou útoku medzi ním a poškodeným, rovnako s následkom, ktorý mal vzniknúť poškodenému. Jeho relevantné námietky neboli objasnené v napadnutom rozsudku, preto ho považuje za arbitrárne. Jednotlivé dôkazy ani v ich súhrne neboli vyhodnotené zákonným spôsobom. Rovnako vypovedal, že autokamera nebola predmetom zisťovania na mieste činu.

Navrhol 1) napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. a oslobodiť ho spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por.,

2) ak odvolací súd rozhodne v zmysle § 10 ods. 2 Tr. por., oslobodiť ho spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por., pretože skutok nie je trestným činom,

3) po zrušení napadnutého rozsudku vec vrátiť súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

V doplnení odvolania namietal, že súd I. stupňa neaplikoval doktrínu RAVEN, pričom túto doktrínu vysvetľuje a domnieva sa, že samotný poškodený neprešiel testom tejto doktríny. V doplnení odvolania navrhol rovnako rozhodnúť ako v pôvodnom odvolaní.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.11.2024 rozhodol rozsudkom, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok. Súčasne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného uznal vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v znení zákona číslo 47/2024 Z. z. (ďalej len Trestný zákon) v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. zo skutku, že

dňa XX. XXXXX XXXX približne o XX.XX hod. v meste C., na ulici D. E. naproti vstupu do stavebnín F., fyzicky napadol poškodeného A. E., v tom čase sediaceho vo vozidle G. H., evidenčné číslo: C, tak, že po tom, čo nastúpil do vozidla, poškodeného udrel opakovane pästou do oblasti tváre, v dôsledku čoho sa poškodený začal brániť a tieto úder mu opätovoľ, následne obaja vystúpili z vozidla, kde počas zápasu a keď spoločne spadli na zem, obžalovaný poškodeného viackrát udrel pästou do oblasti tváre, prevalil poškodeného tvárou k zemi, chytil ho za krk a oboma rukami začal poškodeného škrtiť odzadu takým spôsobom, že mu svoje predlaktia ovinul okolo krku a povedal mu, že „dnes tu zdochne“, následne sa poškodenému podarilo vstať zo zeme, kde ho obžalovaný znova udrel pästou do tváre, čím poškodenému A. E. spôsobil zranenie pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre s odreninami kože v oblasti koreňa nosa, hornej pery úst, tržne zmliaždenú ranku sliznice hornej pery úst, pomliaždenie mäkkých tkanív krku, pomliaždenie mäkkých tkanív s odreninami kože v oblasti oboch lakťov viac vľavo, pomliaždenie mäkkých tkanív driekovej oblasti vpravo s odreninami kože, pomliaždenie mäkkých tkanív oboch kolien s odreninami kože, ktoré si vyžadovalo liečenie a práceneschopnosť v trvaní najmenej sedem dní, počas ktorej doby bol poškodený obmedzený v bežnom spôsobe života.

Za to obžalovanému uložil podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 56 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a § 57 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný peňažný trest vo výmere 1 000,- (tisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenej J. D., D. C., so sídlom K. A. L. M. XXXX/XX, XXX XX C., IČO: XX XXX XXX v sume 400,40 eur (štyristo eur a štyridsať centov).

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného A. E., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom I. XX odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako súd dovolací, na podklade dovolania obžalovaného rozhodol rozsudkom z 20.05.2025 sp. zn. 2Tdo 21/2025, ktorým podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 05.11.2024, sp. zn. 1To/55/2024 bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. porušený zákon v § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), ods. 3, § 322 ods. 3 Tr. por. v spojení s § 2 ods. 19, § 278 ods. 2 Tr. por. v neprospech obvineného A. B..

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre z 05.11.2024 sp. zn. 1To/55/5024, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Nitre prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v citovanom rozsudku poukázal na podstatu dovolacej námietky obžalovaného, že odvolací súd ustálil svoje skutkové zistenia na dôkazoch, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní síce zákonným spôsobom, ale tieto neboli vôbec vykonané v konaní pred súdom, a to ani na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa, ale ani na verejnom zasadnutí pred súdom II. stupňa. Obžalovaný poukazoval na to, že odvolací súd pri ustaľovaní skutkového stavu vychádzal z výpovede obžalovaného z 30.09.2022 na čl. 15-19, výpovedí poškodeného A. E. z 15.03.2022 na čl. 21-24, 48-56 a výpovede svedka A. F. na čl. 28-29, ale najmä na čl. 60-62, pričom tieto neboli čítané ani prvostupňovým súdom na hlavnom pojednávaní a ani odvolacím súdom na verejnom zasadnutí. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom na súde I. stupňa ako aj zo zápisnice o verejnom zasadnutí konanom pred krajským súdom nevyplýva, že by v konaní boli čítané zápisnica o výsluchu obžalovaného z 30.09.2022 na čl. 15-19, zápisnica o výsluchu poškodeného A. E. z 15. marca 2022 na čl. 21-24 ale i na čl. 48-56 a ani zápisnica o výsluchu svedka A. F. na čl. 28-29 resp. na čl. 60-62. Na podklade daného stavu dovolací súd zistil porušenie ustanovenia § 2 ods. 19 Tr. por. a osobitne § 278 ods. 2 Tr. por., keď súd pri svojom rozhodnutí neprihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, neopieral sa len o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, ale pri svojom rozhodnutí vychádzal aj z dôkazov, ktoré neboli vôbec pred súdom vykonané. Vychádzajúc zo zistenia, že išlo o výpovede samotného obžalovaného, ako aj poškodeného A. E., teda výpoveď priameho svedka incidentu, ktorý sa mal stať medzi obžalovaným a poškodeným, dovolací súd dospel k záveru, že išlo o podstatné a rozhodujúce dôkazy, majúce kardinálny vplyv na ustaľovanie skutkového stavu.

Podľa § 391 ods. 1 Tr. por., orgán, ktorému bola vec prikázaná, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci dovolací súd, a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie dovolací súd nariadil.

Podľa § 391 ods. 2 Tr. por., ak bolo napadnuté rozhodnutie zrušené len v dôsledku dovolania podaného v prospech obvineného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Krajský súd v Nitre, ktorému bola vec prikázaná, riadiac sa právnym názorom vysloveným jemu nadriadeným súdom v rozhodnutí o zrušení rozhodnutia napadnutého opravným prostriedkom, postupujúc ako odvolací podľa § 317 Tr. por. na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou – obžalovaným, nezisťiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Daným postupom dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por., pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por., ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 5 alebo 6, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Poukazujúc na dôvody, pre ktoré bol dovolacím súdom zrušený rozsudok odvolacieho súdu, za stavu, že po podaní obžaloby v trestnej veci sa konanie a dokazovanie vykonáva predovšetkým na okresnom súde (súd I. stupňa), kde odvolací súd je voči tomuto súdu nadriadeným súdom, považuje odvolací súd za potrebné nariadiť súdu I. stupňa, aby opätovne vo veci vykonal výsluchy, a to obžalovaného k podanej obžalobe a súčasne prevzal do súdneho konania jeho výpoveď zabezpečenú v prípravnom konaní z 30.09.2022 (čl.15-19) a rovnako tak postupoval u svedka-poškodeného A. E. z 15.03.2022 (čl. 21-24) a z 15.10.2022 (čl. 48-56) a svedka A. F. z 02.06.2022 (čl. 28-29), ako aj z 23.12.2022 (čl. 60-62). Súčasne pripomína súdu I. stupňa povinnosť dôkazne hodnotiť aj výpovede vyššie uvedených osôb vykonaných na hlavnom pojednávaní a to obžalovaného zo dňa 13.10.2022 (čl. 363-366), svedka – poškodeného A. E. z 13.10.2022 (čl. 367-376), svedka A. F. z 24.11.2023 (čl. 386-391).

Úlohou súdu I. stupňa bude dôsledne sa vysporiadať s obhajobou obžalovaného prezentovanou v rámci hlavného pojednávania, podanom odvolaní, vrátane jeho doplnení (aj zo dňa 05.08.2025 doručeného odvolaciemu súdu až po jeho aktuálnom rozhodnutí), a napokon aj v dôvodoch dovolania a dokazovanie zamerať na to, či sa skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, stal, či má tento skutok znaky trestného činu, kto tento skutok spáchal a z akých pohnútok, tiež posúdiť závažnosť činu vrátane príčin a podmienok jeho spáchania, zistiť osobné pomery obžalovaného v rozsahu potrebnom na určenie druhu a výmery trestu, ustáliť následok a výšku spôsobenej škody, prípadne vykonať ďalšie dokazovanie s cieľom zistiť skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o obžalobe.

Vzhľadom na obhajobnú obranu obžalovaného bude potrebné zisťovať, ako ku skutku malo dôjsť, aké faktory ho vyvolali, jeho priebeh jednak v motorovom vozidle poškodeného a taktiež po tom, ako mali obžalovaný a poškodený vystúpiť z motorového vozidla, zisťovať skutočnosti, pre ktoré sa tak malo stať. V prípade, ak by súd I. stupňa dospel k záveru, že je preukázaná len niektorá časť konania obžalovaného opísaná v obžalobe a malo by dôjsť k úprave skutku pri zachovaní jeho totožnosti, bolo by nevyhnutné k tomuto vypočítať i znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia a napokon ustáliť, či poškodený utrpel konaním obžalovaného takú poruchu zdravia, ktorá je ublížením na zdraví podľa § 123 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Pozornosti odvolacieho súdu neuniklo, že prokurátor v rámci opisu skutku v podanej obžalobe uviedol, že zranenie poškodeného si vyžaduje liečenie a práceneschopnosť v trvaní asi 2 týždne, teda cca do konca mesiaca A. XXXX, počas ktorej doby bol poškodený obmedzený v bežnom spôsobe života. Uvedené vyplýva zo záverov znalca zapracovaných do písomne podaného znaleckého posudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.02.2024 znalec A. A. D. k danému uviedol, že vystavenie a doba práceneschopnosti bola závislá i na pracovnom zaradení pacienta, na základe čoho určil, že

práceschopnosť by mohla byť do dvoch týždňov. Doba práceschopnosti bola neadekvátne. Ešte upresnil, že ak uviedol dobu 1-2 týždne, nejedná sa o dobu do 1 týždňa.

Pokiaľ súd I. stupňa v napadnutom rozsudku aj po dokazovaní vykonanom na hlavnom pojednávaní výsluchom znalca ustálil dobu liečenia a práceschopnosti v trvaní 1 – 2 týždne, počas ktorej bol poškodený obmedzený v bežnom spôsobe života, odvolací súd toto vyjadrenie nepovažuje za správne, pretože je neurčité, nepresné.

Ohľadne rozhodnutia o náhrade škody v časti týkajúcej sa nároku na náhradu škody poškodeného A. E. súd I. stupňa v odôvodnení výroku napadnutého rozsudku, ktorým tohto poškodeného podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces uviedol, že poškodený do ukončenia dokazovania na hlavnom pojednávaní nárok na náhradu škody nevyčíslil. K danému odvolací súd uvádza, že rozhodnúť o nároku na náhradu škody v súdnom konaní možno len v prípade, ak bol tento uplatnený najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania, pričom z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Ak nie sú tieto zákonom vyžadované podmienky súčasne splnené, nie je zákonný podklad pre rozhodnutie o náhrade škody (§ 46 ods. 3 Tr. por.).

Napokon bude povinnosťou súdu I. stupňa v rámci hodnotenia všetkých vykonaných dôkazov získaných zákonným spôsobom vyhodnotiť závažnosť činu z pohľadu § 10 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a uviesť v tomto smere preskúmateľné právne úvahy.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o znalcoch), znalec, tlmočník alebo prekladateľ je vylúčený, ak možno mať pre jeho pomer k veci, k zadávateľovi alebo k inej osobe, ktorej sa úkon týka, pochybnosť o jeho nezáujatosti.

Podľa § 144 ods. 1 Tr. por., znalec musí byť pri pribratí upozornený na povinnosť bez odkladu oznámiť skutočnosti, pre ktoré by mohol byť vylúčený alebo ktoré mu vo veci bránia byť činný ako znalec. Musí byť tiež poučený o význame znaleckého posudku z hľadiska všeobecného záujmu a o trestných následkoch nepravdivého znaleckého posudku.

Čo sa týka dôvodov dovolania smerujúcich k znaleckému posudku, ktorý podal A. A. D. vo svetle námietky zaujatosti vznesenej obhajcom voči znalcovi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.02.2024, je potrebné uviesť, že tak znalec, ako aj prokurátor sa na tomto hlavnom pojednávaní podrobne vyjadrili k okolnostiam, za akých si pred budovou okresného súdu pred začiatkom hlavného pojednávania podali ruky. Samotný znalec pred svojím výsluchom na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 144 ods. 1 Tr. por. uviedol, že k obžalovanému nemá pomer, nič mu nebráni vypovedať ako znalec. Súčasne sa pridržiaval písomne podaného znaleckého posudku č. 051/2022. Mimo toho sa vyjadril, že s prokurátorom sa pozná len „z videnia“, z pracovných situácií, nie sú v kamarátskom vzťahu, vyjú si. V uznesení o pribratí za znalca v prípravnom konaní bol tento znalec poučený podľa § 144 ods. 1 Tr. por. a § 145 ods. 1 Tr. por. Prokurátor B. O. E. sa na danom hlavnom pojednávaní taktiež podrobne vyjadril k okolnostiam, ktoré obhajca namietal vo vzťahu k zaujatosti znalca. Z jeho vyjadrenia vyplýva, že nemá so znalcom žiaden vzťah, išlo o zdvorilostné podanie rúk navzájom, a to aj pri odchode znalca už po ukončení jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní.

Z týchto dôvodov a za stavu, keď ani samotný znalec neoznámil žiadne skutočnosti, pre ktoré by mohol byť vylúčený alebo ktoré by mu bránili byť činným ako znalec, ani odvolací súd nezistil existenciu skutočností vylučujúcich znalca z konania a tým ani dôvody, pre ktoré by bolo potrebné pribrať do konania iného znalca z príslušného znaleckého odvetvia, pretože nie sú pochybnosti o zaujatosti znalca A. A. D. pre jeho pomer k veci, k zadávateľovi alebo k inej osobe, ktorej sa úkon týka. Odvolací súd pripomína, že v tomto smere už zaujal stanovisko aj súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 07.02.2025 s tým, že nezistil dôvody pre „vylúčenie znalca“.

Ohľadne námietok odvolateľa vo vzťahu k námietke zaujatosti vznesenej voči zákonnej sudkyňi súdu I. stupňa odvolací súd pripomína, že o tejto súd I. stupňa rozhodol uznesením 07.02.2024, proti ktorému ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť obžalovaný prostredníctvom obhajcu. O sťažnosti rozhodol nadriadený súd uznesením z 05.03.2024, sp. zn. 1Tos/23/2024 tak, že sťažnosťou napadnuté uznesenie zrušil podľa § 194 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- písm. a) – pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí alebo právo obhajoby,
- písm. b) - pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- písm. c) – ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por., ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Povinnosťou súdu I. stupňa bude v odôvodnení nového rozhodnutia zaujať preskúmateľné právne úvahy k dôvodom odvolania obžalovaného, ktoré podal proti rozsudku vyhlásenému dňa 24.04.2024, postupovať dôsledne podľa zásad trestného konania, najmä však uvedených v § 2 ods. 10 Tr. por., § 2 ods. 12 Tr. por., § 2 ods. 19 Tr. por. a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por., súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Podľa § 327 ods. 2 Tr. por., ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a súčasne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Výroky tohto uznesenia boli prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.